

φήν ἀνάστασις καὶ δὴ ἀπ' ἑαυτοῦ ; ! Ὑπῆρχε
 τούτου προηγουμένον ; Ποῦ ἐστήριξε τὴν εἰ-
 κασίαν, ὅτι θὰ κηρυχθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀποῦ
 οὐδὲ οἱ μαθηταὶ του ἀκόμη ἐπίστευον Αὐτὸν
 ὡς Θεόν, καὶ ἐνῶ προέλεγεν, ὅτι ἐξ ἐκείνων εἰς
 θὰ τὸν προδώσῃ, ἕτερος θὰ τὸν ἀρνηθῆ μετ'
 ὄρκου κατ' ἐπανάληψιν καὶ ὅλοι τέλος θὰ τὸν
 ἐγκαταλείπουν ; Πῶς προέβλεπε ὅτι παρ' ὅλους
 τοὺς τρομεροὺς διωγμοὺς οὓς θὰ ὑφίστατο τὸ
 ἔργον Του καὶ οὓς προεῖπεν, ὅτι θὰ ἐγένετο παγ-
 κόσμιος καὶ Πύλου Ἄδου δὲν θὰ κατίσχυον
 τῆς Ἐκκλησίας Του ; Ὑπῆρξε πρὶν ἄλλη θρη-
 σκεῖα παγκόσμιος ; Πῶς θὰ ἐπίστευεν ὅτι θὰ
 ἐπείθετο ὁ κόσμος ν' ἀρνηθῆ τὰς θεότητάς του
 τὰς ἐθνικάς, μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς τελετάς, καὶ
 ἀκορέστους ἀπολαύσεις, ἵνα πιστεύσῃ ἕνα ἄν-
 θρωπον καὶ δὴ Ἰουδαῖον ! ὡς κακοῦργον ἀπὸ
 τοὺς ἰδικούς Του σταυρωθέντα ; Πῶς θὰ ἐπι-
 στευέτο Θεὸς θνήσκων ; Ποῖα ἐνθαρρυντικὰ
 στοιχεῖα εἶχεν ὥστε νὰ εἰκάξῃ ταῦτα ; Ποῖα
 ἀνθρώπινα μέσα διέθετε ; Ποίας εὐνοϊκὰς πε-
 ριστάσεις διέβλεπε ; Πῶς θὰ ἐπεβάλλοντο οἱ
 ἀμόρφωτοι Ἀπόστολοι ; Ἀλλὰ καὶ ὁ Χριστός,
 γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἦτο ἀγράμματος καὶ ὅτι δὲν
 εἶχεν ἐξέλθει τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος Του, πῶς
 θὰ συνελάμβανε τόσο ὑψηλὰς ἰδέας ; Ὡς ἄν-
 θρωπος δὲ νουεχῆς ἦτο ! δυνατὸν νὰ θεωρήσῃ
 τὰ τοιαῦτα πιστευτὰ καὶ νὰ τὰ διακηρύξῃ ὡς
 βέβαια καὶ γεγονότα ἂν ἦσαν ἀπλῶς εἰκασίαι ;
 Μήπως ὑπερεῖδε τὰ ἐμπόδια, τοὺς διωγμούς,
 κ.λ.π. καὶ δὲν προεῖπεν ὅτι ἀποστέλλει τοὺς
 Ἀποστόλους ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων ; Πῶς
 οἱ λύκοι θὰ ὑποταγοῦν ὑπὸ τῶν προβάτων ;
 Αἱ περὶ καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ
 Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους προφητεῖαι εἶναι δυνατὸν
 νὰ εἶναι εἰκασίαι ; Ὑπῆρχε προηγουμένον λαοῦ
 διασκορπιζομένου εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ζῶν-
 τος ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐν τῇ διασπορᾷ καὶ παρ' ἕ-
 λας τὰς προσπαθείας καὶ εὐνοϊκὰς περιστάσεις
 ἀδυνατοῦντος νὰ ἀνασυγκροτηθῆ εἰς κράτος,
 ἐν ᾧ οὐδὲν ἀνθρώπινον κώλυμα ὑπάρχει ; Πῶς
 συνέλαβε τοιαύτην ἰδέαν τότε ἀκριβῶς ὅτε ὁ
 Ἰουδαϊκὸς λαὸς ἀντιστροφῶς ἀνέμενε τὸν Μεσ-
 σίαν ἵνα θριαμβεύσῃ ἐν τῷ κόσμῳ ; Πῶς προ-
 εῖδεν ὅτι ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος θὰ ἐγένετο
 εἰδωλολατρικὸς ἐπὶ τι διάστημα, ὅπερ καὶ ἐγένε-
 νετο ἀπὸ Τίτου μέχρι Μ. Κωνσταντίνου ; Ὁ
 ἴδιος ναὸς δὲν μετεβλήθη εἰς ναὸν τοῦ Διὸς ;
 Εἰς τὴν ἰδίαν τοποθεσίαν δὲν ἀνηγέρθη Τουρ-
 κικὸν τέμενος ; Ὁ Ἰουλιανὸς ποικιλοτρόπως
 δὲν ἐνίσχυσε τοὺς Ἰουδαίους πρὸς ἀποκατά-

στασιν καὶ ἰδίως ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ
 Σολομῶντος· πῶς δὲν κατορθώθη ; Τί λέγει
 εἰδωλολάτρης ἱστορικὸς Μαρκελλῖνος ; Φλόγ,
 ἀνερχόμενα ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐρειπίων, δὲν κα-
 τέκαιον τοὺς ἐργάτας οἵτινες κατὰ διαφόρον
 ἐποχὰς ἐτόλμησαν ν' ἀνεγείρουν τὸ ναόν ; Πᾶ-
 ρ' τὸ τοιοῦτον δὲν συνέβη καὶ ἄλλοτε ; Πῶς οὐ-
 ἐπὶ εἰδωλολατρῶν οὔτε ἐπὶ Τούρκων ἢ Χρ-
 σκιανῶν εἰς τὸ ἴδιον μέρος ; Τί ἔχουν ν' ἀπα-
 τήσονται οἱ Ὀρθολογισταὶ ἢ ὑλισταὶ εἰς τὰ ἐλα-
 χιστα ταῦτα ἐρωτήματα ἐκ τῶν ἀλείρων ἄτι-
 δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ; Ὅπως καὶ εἰς τὰ
 θαύματα, οὕτω καὶ εἰς τὰς Προφητείας διαφ-
 ρεῖ ὁ Χριστὸς τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ ἀγγ-
 ῶν. Ἐκεῖνοι ἔλεγον π. χ. τάδε λέγει Κύριος
 ὡς δοῦλοι, ἐνῶ ὁ Χριστὸς ὡς Κύριος καὶ ἀπὸ
 ἑαυτοῦ καὶ ὄχι ὡς ἐντολοδόχος προφητεύει. Ἐ-
 δὲ σαφήνεια τῶν προφητειῶν Του ἀπέχει τῆ
 τῶν ἄλλων ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆν Γῆν. Τὸ
 εἰλικρινῆς ἐρευνητῆς καὶ τὸν κοινότερον νοῦν
 ἔχων δύναται νὰ ὀνομάσῃ ταύτας εἰκασίας ; Ἀ-
 πλείδεται δὲ προφητεῖαι Του ὄχι μόνον ἦτο
 δύνατον νὰ εἰκασθοῦν, ἀλλὰ ἐκ πρώτης ὕψους
 καὶ ἀνθρωπίνως ἐξεταζόμενα, φαίνονται ἀπί-
 θανοὶ, ἀδύνατοι, παραλογισμοὶ καὶ ἀνάξιοι
 προσοχῆς, ὡς φῦσει ἀδύνατοι καὶ τελείως ἀστη-
 ρικοὶ. Ἀλλ' ἐπὶ τέλος πῶς ὁ Κύριος ἐχαρί-
 τωσε καὶ ἐξεπληρώθησαν μέχρι κεραίας αἱ
 προρρησεις ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ψευδῶς ἀπο-
 καλεῖ ἑαυτὸν Θεόν, ἂν πρὸς στιγμὴν δεχθῶμεν
 τὴν ἄποψιν τῶν ἀντιπάλων ;

Ἴδου ποῦ μᾶς ἄγουν οἱ παραλογισμοὶ τῶν
 αὐτοκαλουμένων Ὀρθολογιστῶν ! Ὡστε δυοῖν
 θάπτερον συμβαίνει ἢ ὁ Χριστὸς εἶναι Θεάν-
 θρωπος ἢ ὁ Θεὸς κακῶς ἐφώτισε καὶ ἐχαρίτωσε
 τὸν τοιοῦτον.... ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ δεύτερον εἶναι
 ὄχι μόνον βλάσφημον ἀλλὰ καὶ παραλογισμὸς,
 κατ' ἀνάγκην συμβαίνει τὸ πρῶτον.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

— Ἡ Δίκη τοῦ Καθηγητοῦ.

Τὸ Νεχῦτον χωρίον δύο χιλιάδας κατοίκων, πρό-
 κεται νὰ ἀποκτήσῃ παγκόσμιον εὐχέλμη. Διὰ τί νομι-
 ζετε ; Διότι κατ' αὐτὰς γίνεται ἡ δίκη τοῦ καθηγητοῦ
 Τζῶνς Ζκάπ, καὶ διατί ; διότι παρέβη τὴν ἐκεῖ ὑπε-
 σταμένην ἀπαγόρευσιν «νὰ διδάσκῃται οἱ ἀνδρῶ-
 ποιτε θεωρεῖα ἢ ὁποῖα νὰ ἀναρῶν τὴν θρη-
 σκευτικὴν ἱστορίαν τῆς δημιουργίας τοῦ
 ἀνθρώπου ὡς τὴν ἀναφέρει ἡ παλαιὰ Δια-
 θήκη». Τόσον πάταγον προκάλεσεν ἡ δίκη αὕτη
 ὥστε δλόκληρος ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἀνάστατος, εἰς δὲ
 τὸ μικρὸν τοῦτο χωρίον ἐγκατεστάθη ἰσχυρὸν μηχά-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΓΥΜΝΗ;

Β'.

Ἄφοῦ λοιπὸν ἡ σημερινὴ γυνὴ ἢ εἰσερχομένη γυμνὴ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνήκει αὕτη δυστυχῶς εἰς τὴν μεγαλειτέραν μερίδα τῆς τάξεως τῶν γυναικῶν, εἰσέρχεται γυμνὴ δι' οὐδένα ἄλλον λόγον παρὰ τὴν περὶ αὐτῆς εὐαρέστους ὥρας, ὅπως θὰ ἐπεροῦσε αὐτὰς εἰς τὸ θέατρον, εἰς τοὺς χοροὺς, καὶ εἰς τὰς ἄλλας συγκεντρώσεις, διατὶ ἀποκλείεται εἰσερχομένη οὕτω εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐκεῖ, *μετ' ἄλλους σκοπούς, καὶ ἄλλα ἰδανικά, μετ' οὓς σκοποῦς, καὶ τὰ ἰδανικά, μετ' ὅποια κάμνει τὴν ἐμφάνισίν τῆς εἰς τὰς ἄλλας συγκεντρώσεις αὐτῆς*; Καὶ διατὶ δὲν δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰσερχομένη γυμνὴ σχεδὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται καὶ ἐκεῖ, *διὰ τὴν δειξίαν τὸ σαρκίον τῆς*! Εἰς ποῖον σημεῖον διὰ τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς κατέρρηξε τὸν τόπον τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ!

Πῶς καὶ διατὶ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὸ εἴπωμεν, ἀφοῦ αὕτη ἐνόμισεν ἰσοῦσθαι τὸν τόπον τῶν χορῶν καὶ τῶν διασκεδάσεων, μετ' οὓς τὸν ναὸν τοῦ Ἱεροῦ Χριστιανικοῦ ναοῦ; Καὶ ἔχομεν ἄδικον τότε εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἱεροῦ Χριστιανικοῦ ναοῦ; *Εἶναι ἀληθὲς ὅπως καὶ εἶναι; Τότε διατὶ νὰ μὴ τὸ ὁμολογήσωμεν; Εἶναι τοῦτο σωστόν; πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν.* Ὅτι ἡ γυμνὴ γυνὴ ἢ ὅποια δὲν παραλείπει νὰ εἰσέρχεται τοιαύτη καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, οὐδένα ἄλλο τὴν ἐνδιαφέρει, παρὰ τὴν δεικνύει τὸν ἑαυτὸν τῆς. Λι' αὐτὸ ζῆ δι' αὐτὸ ἐργάζεται δι' αὐτὸ μοχθεῖ δι' αὐτὸ ταπεινοῦται. Ὅλην τὴν ὑπόστασίν τῆς εἰς αὐτὸ τὸ αἶσθημα, ἀσπλάγχως τὴν θυσιάζει. Μὴ σὰς ἀπατᾷ μετ' οὓς τὸν συχνὸν ἐκκλησιασμὸν τῆς, ὅταν αὐτὸς γίνεται τοιου-

νημι καὶ ἐλόκληρος ἢ Ἀμερικὴ θὰ παρκελευθῆσθαι, διὰ τῆς ραδιοτηλεφωνοῦ τὴν διαδικασίαν ταύτην. Ὅλοι αἱ οἰκίαι μετεσχηματίσθησαν εἰς ξενοδοχεῖα ὅπου ἔγινε τῆς συρροῆς πολλῶν.

Δὲν σὰς κάμνει ἐντύπωσιν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο τῶν Ἀμερικανῶν ὑπὲρ τῆς θρησκείας των; Ἴδου διατὶ ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶναι λαὸς μετ' ἐξουσίας. Διότι μέσα του ἔχει θρησκείαν διὰ τὴν ὅποιαν ἐνδιαφέρεται ὅπως ἐνδιαφέρετε διὰ τὸν ἄρτον του.

τοτρόπως. Ἀπλούστατα προσπαθεῖ ὁπισθεν αὐτοῦ νὰ κρύψῃ τὸν πραγματικὸν ἑαυτὸν τῆς, καίτοι τοῦτο εἶναι ξένον πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ λέγεται Φαρισαϊσμός καὶ ὑποκρισία. Ἄλλ' ἐὰν ἤθελε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς, τότε πῶς θὰ κατώρθωνε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα, διὰ τίνα λόγον ἐπὶ τέλους εἰσέρχεται γυμνὴ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ; Τί θὰ εἶχε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς αὐτό; Ἐὰν δὲν ἔχει λόγον ἢ γυμνότης αὐτῆς, τότε πρὸς τί αὕτη νὰ διενεργῆται ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας κατὰ τρόπον σκανδαλώδη καὶ νὰ δεικνύεται αὕτη δι' ἐνδυμάτων καταλλήλως, καὶ ἐσκεμμένως, τοιοῦτοτρόπως ἐρραμμένων, *οὕτως ὥστε νὰ ἐντρέπεται διὰ λογαριασμὸν τῆς γυμνῆς κυρίας νὰ ἀτενίσῃ κανεὶς αὐτήν*; Ἀλλὰ εἰς τὸν λόγον μάλιστα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τότε τίνα ἄλλον λόγον δύναται νὰ ἔχη ἀπὸ τοῦ νὰ ζητῆ ἢ γυνὴ καὶ μάλιστα ἢ ἐκκλησιαζομένη, δι' αὐτῆς ταύτης τῆς γυμνότητος, νὰ ἀποσπάσῃ τὰ βλέμματα καὶ δι' αὐτῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνθρώπων, διὰ τὴν μὴ εἴπωμέν τι ἐπὶ πλέον, ἀφοῦ τόσον ἀνενοχλήτως κατέχει *τὴν μὴ εἰς αὐτήν ἀνήκουσαν θέσιν εἰς τοὺς ναοὺς*, κατὰ τὰς ὥρας τῆς Χριστιανικῆς λατρείας. Ἐσκέφθη ποτὲ πῶς ὅτι ἡ συμπεριφορὰ καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτῆς εἶναι ὅλως ξένα πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα; Ἐὰν καὶ τότε διατὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀδικαιολόγητον καὶ ἄσεμνον ἐκκλησιαστικὴν περιβολὴν τῆς; Ἐὰν ὅχι τότε ἐρωτᾶται: *ὁ χώρος τοῦ Χριστιανικοῦ ναοῦ εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀξίος περισοτέρου σεβασμοῦ ἐν μέρους αὐτῆς*;

ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΙΝΟΥ

Ἐπὶ τῆς καὶ χρυσοῦς αἰὼν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἦτο ὁ αἰὼν ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὅποιον ἀνεφάνησαν οἱ μεγαλειότεροι Θεολόγοι, οἱ διακριθέντες διὰ τὸν φιλοσοφικὸν τὸν καταρτισμὸν καὶ διὰ τὴν ρητορικὴν τὸν δεινότητα. Τὴν κορυφὴν τῆς πανυψηλοῦ ταύτης θεολογικῆς πυραμίδος τοῦ Δ' αἰῶνος τὴν ἀποτελοῦσι οἱ τρεῖς γνωστοὶ Ἱεράρχαι Βασίλειος ὁ Μέγας, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ τῆς φιλοσοφικῆς του δυνάμεως διετύπωνε τὰ δόγματα καὶ περιέβαλλε τὸν